

STRANDKÅL, m. sing. Örten *Crambe maritima*.

STRANDLING, m. 2. Ett grässlåg på sjöstränder. *Littorella lacustris*.

STRANDMOLLA, f. sing. Ett slags Molla, på hafsstranden. *Atriplex Littoralis*.

STRANDNING, f. 2. Händelsen, då ett fartyg strandar.

STRANDPIPIPE, m. 5. Se *Sandrulling*.

STRANDRIDARE, m. 5. Beriden kustvakt.

STRANDRÅG, m. sing. Ett grässlåg, som trives bäst på sandmark och är tjenligaste fästningsmedlet för flygsand. *Elymus arenarius*.

STRANDRÄTT, m. sing. (fordom) Landsherrens eller af honom privilegierade personers rättighet till strandgods.

STRANDRÖR, n. 5. Se *Vass*.

STRANDSITTARE, m. 5. 1) Se *Strandbo*. — 2) Se *Drillsnäppa*.

STRANDSKÅL, n. 5. En ätbar mussla, två tum lång, med blått skal; spinner sig fast vid klippor. *Mytilus edulis*.

STRANDSKATA, f. 1. Fågel af *Vadarna*, 16 tum lång, svart, med bröst och mage hvita; vistas på hafs- och sjöstränder. Hæmotopus ostralegus.

STRANDSKAJURA, f. 1. Se *Strandskata*.

STRANDSVÅLA, f. 1. En art af *Svalorna*, vid åstränder, gråbrun, under hvit. *Hirundo riparia*.

STRANDSVINGEL, m. sing. En foderväxt. *Festuca arundinacea*.

STRANDSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*)

1) Sätta på strand. — 2) (fig.) Sätta i förlägenhet genom undandragande af väntad hjälp; öfvergifva i fara, nöd, o. s. v. — *Strandsatt*, part. pass. (fig.) Nödstilld, stadd i förlägenhet.

STRANDSÄTTNING, f. 2. 1) Handlingen, då man strandsätter. — 2) Dam, vall vid stranden.

STRANDVAKT, f. 5. 1) Bevakning af strand eller kust. — 2) Trupp, som dertill användes. — *S. m.* Person, tillhörig en sådan trupp.

STRANDVIPA, f. 1. Ett fågelslägte med lång eller medelmåttig näbb, smala ben och temligen kort stjärt.

STRANDVRAK, n. sing. Gods, vräkt i land från strandade fartyg. — *Syn.* Strandgods, Strandfynd.

STRANDVÄG, m. 2. Väg, som löper utmed stranden.

STRANDÄGARE, m. 5. Ägare af en strand.

STRANDÄRTER, f. 5. pl. En ärtväxt med rödblå blommor, på hafsstränder. *Pisum maritimum*.

STRANDÖRT, f. 5. 1) Ört, som växer på stränder. — 2) Ört med brungula blommor, på våta ställen. *Bidens tripartita*. Eljest Rak Brunskåra.

STRANGURI, --ri', f. 5. (grek. *Stranguria*) Se *Urinståmma*.

STRAPATS, strapåtts, m. 5. (ital. *Strapazzo*) Ganska tröttande ansträngning, svår möda. [*Strapas*.]

STRAPATSERÄ, strapattsära, v. n. 1. I hög grad anstränga, trötta, möda. — V. n. Anstränga sig, möda sig. — *Strapatsering*, f. 2. [*Strapassera*, *Strapsera*.]

STRATAGEM, --schä'm, n. 5. (gr.) 1) Krigslist. — 2) List, konstgrepp.

STRATEGI, --sch'i', f. 5. (gr.) Läran om planer för krigsföretag.

STRATEGISK, -tégissk, a. 2. Som tillhör, har afseende på strategien.

STRAX, adv. (I äldre språket *Stracks*, af forntyska *Strack*, rak) 1) Genast, i denna stund, utan uppskof, innan kort. *Det börjas s. Jag är s. färdig. Det är s. middag. S. efter skörden. S. i början.* — *Syn.* Genast, På stunden, På ögonblicket, Prompt, Flux, Durk, Bums, Bus, Burdus, Bus bas, På eviga minuten, På stående fot. — 2) Näst. *Det ledet, som följde s. efter.* — 3) Tätt intill. *S. utmed. S. under.* — 4) Utan förberedelse. *Han spelte, öfversatte det s.* [*Straxt.*]

STRECK, n. 5. I. (isl. *Strik*) 1) Smalt rep. *Hänga kläder på s.* — 2) (t. *Strich*) Snara. Har denna bem. endast i äldre språket. — 3) (fig.) a) Svek, knep, skälmsstycke, spratt. *Listigt, nedrigt, fullt s. Spela någon ett s. Han gjorde mig ett fullt s.* — b) Handling. Alltid i dålig bem. *Ett dumt s. (Iron.) Ett vackert s.* — Deraf Galg-, Bof-, Nidings-, Tjufstreck, m. fl. [*Strek.*]

STRECK, n. 5. II. (af *Stryka*) 1) Drag, som göres på ytan af en sak med penna, o. s. v.; sålunda dragen linie. *Draga ett s. med blyerts-pennan på papperet. Göra, draga ett s. öfver något.* (Fig. fam.) *Göra ett s. i räkningen för någon, tillintetgöra ens beräkning, planer, afsigter. Hålla s.*, bestå profvet (talesättet hämtadt ifrån guldets probering genom dess strykning på probersten). — 2) (sjöt.) Se *Kompass-streck. Ett s. på kompassen. Magnetnålen deklinerade ett halft s. i öster. S. i seglen* säges man hafva så många som dem man seglar mera rumt än bidevind. — 3) Se *Väderstreck.* — 4) Fåglars flygande fram öfver samma ställe vid viss tid på dagen, t. ex. Morkullsstreck. Säges i dylik mening äfven om vissa djur. — 5) Se *Malmgång.* [*Strek.*]

STRECKA, v. a. 1. Med slag af kritadt o. s. v. streck utmärka. — *Streckande*, n. 4. o. *Streckning*, f. 2. [*Streka.*]

STREKA, v. impers. 1. *Det s-r*, är streke. *Der s-r starkt.*

STREKE, m. 2. pl. *strekar*. Se *Strömdrag*.

STREKNÄT, n. 5. Ett slags nät med grofva maskor, som utlägges i strömstreke, vid brokistor.

STRETA, v. n. 1. (fam.) Sträfva med alla krafter. *S. och arbeta. Hästarne s. med lasset. S. mot strömmen. S. emót, göra ifrigt motstånd.* — *Stretande*, n. 4.

STRETIG, a. 2. (fam.) Som fordrar mycket stretande, ganska svår.

STRICKLA, f. 1. Fågelslägtet *Charadrius*.

STRID, a. 2. (isl. *Stríður*) 1) Ganska häftig. *S. ström, bäck. S-t regn. Fälla s-a tårar, gråta bitterligen.* — 2) *S-t hår*, rakt och stråft. *S. säd*, med fulla korn. *S-a ax*, väl matade.

STRID, m. 5. 1) Personers eller truppers anfall emot hvarandra med vapen o. s. v. *En s. på lif och död. S-en varade i tre dagar. Han föll i s-en.* — *Syn.* Slagsmål, Fäktning, Envig, Duell, Tvekamp, Träffning, Drabbning, Aktion, Fältslag, Batalj. — 2) Krig. *S-en emellan Ryssland och England.* — 3) Tvist, oenighet emellan personer eller partier. *Lefva i ständig s. med hvarandra. Partiernas s.* — 4) (fig.) a) Förfäktande af stridiga meningar, afsigter. *En teologisk, lärd s.* — b) Motsats i verkning, riktning, syftning, vilja. *Passionernas s. Vara, råka i s. med sig sjelf.*

STRIDA, v. n. 2. Impf. äfv. *Stred*. 1) Kämpa med vapen o. d.; kriga. *S. mot fienden för fäderneslandet. S. med blanka vapen. S. med någon. S. om ägandet af en provins.* — *Syn.*